

Στήν έօρτή τῶν Χριστουγέννων

Νεογέννητε Χριστέ, ἥλθες στόν κόσμο μας γιά νά μᾶς φωτίσεις μέ τό φῶς σου, νά μᾶς ὑψώσεις, νά μᾶς σώσεις. Ἡλθες ταπεινά, ἀθόρυβα, ὅπως ταπεινή ἦταν καί ὅλη ἡ ζωή σου. Δέξου, Πανάγαθε, τὸν ταπεινή, τὴν θερμή μας εὐχαριστία γιά τὴν μεγάλη δωρεά σου. Ἡμασταν ἐκθροί σου, Κύριε, καί μᾶς ἔκανες παιδιά σου. Ἡμασταν κατάδικοι τοῦ ἄδου καί μᾶς ἔκανες πολίτες τοῦ οὐρανοῦ. Ἡμασταν αἰχμάλωτοι καί μᾶς χάρισες τὸν ἐλευθερία. Ταπεινώθηκες Ἐσύ, γιά νά ὑψώσεις ἐμᾶς. Φόρεσες τὴν φτωχή μας φύση, γιά νά ἐνδυθοῦμε ἐμεῖς τῆς ἀφθαρσίας τό ἔνδυμα. Ἔγινες Ἐσύ ἄνθρωπος, γιά νά κάνεις Θεό τόν ἄνθρωπο. Σέ εὐχαριστοῦμε γιά τὴν μεγάλη, τὸν ἀσύγκριτη δωρεά σου.

Καί τώρα, Χριστέ μου, ἀκουσε, σέ ἵκε-

τεύουμε, καί τών παράκλησή μας. Ζητοῦμε,
Κύριε, τών εἰρήνη σου νά μᾶς χαρίσεις.
Τών εἰρήνη πού ἔχεις στών ἀπόλυτη ἔξου-
σία σου, διότι Σύ εἶσαι ὁ ἄρχοντας τῆς
εἰρήνης. Χάρισέ των στά ἀτομα καί τίς οἰ-
κογένειες, στίς κοινωνίες, στά ἔθνη καί
τούς λαούς. Πολλοί, Κύριε, ζητοῦν νά μᾶς
ἀφαιρέσουν τών εἰρήνην. Ἐχθροί ὄρατοι
καί ἀόρατοι εἶναι ἔτοιμοι νά μᾶς ἀρπάξουν
τόν πολύτιμο θησαυρό. Ἄλλ' ὅχι, Κύριε,
περιφρούρησέ μας. Προφύλαξέ μας ἀπό
ὅλα ἐκεῖνα πού ἀποδιώκουν τών εἰρήνην,
καί κυρίως ἀπό τών ἀμαρτία, στών ὅποια
κανείς εὔκολα παρασύρεται. «Ἐμμανου-
ὴλ», Κύριε, εἶναι τό ὄνομά σου. Μαζί μας
εἶσαι Σύ, ὁ Θεός. Μεῖνε μαζί μας. Μέ-
νε πάντοτε μαζί μας, Ἰησοῦ, νεογέννητε
Χριστέ. Μένε, γιά νά μᾶς ὁδηγεῖς στόν
Πατέρα, στόν οὐρανό. Ἀμήν.

(† Ἀθανασίου Φραγκοπούλου)